

Secția a III-a de Contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr.

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 24 septembrie 2024

Președinte:,

Asistent judiciar:,

Asistent judiciar:,

Grefier:,

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul, în contradictoriu cu pârâtul, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantului, avocat, lipsind reclamantul și reprezentanta pârâtului.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se constată depuse la dosar note scrise.

Instanța pune în discuție incidența dispozițiilor OUG nr. 62/2024.

Reprezentanta reclamantului arată că în cauză nu se impune suspendarea cauzei și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât în cauză nu există o chestiune de drept care să fie susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite, pentru a fi necesară o rezolvare în principiu. Consideră că este vorba de un drept pe care reclamantul îl are vis-a-vis de acordarea sau neacordarea acelei părți din creditul pe care l-a contractat, apreciind că instanța poate să se pronunțe în cauză, fără sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța apreciază că obiectul acțiunii din prezentul dosar se circumscrie dispozițiilor art. 1 din OUG nr. 62/2024, astfel că apreciază se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în sensul de a se stabili: dacă dreptul la compensarea lunară pentru daune poate să fie recunoscut și pentru personalul care a încheiat un credit ipotecar în vederea construirii unei locuințe.

Față de solicitarea de sesizarea a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța va suspenda prezenta cauză în temeiul art. 520 Cod procedură civilă.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtului la plata compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei/fracțiunii de rată aferentă unui credit ipotecar/imobiliar, începând cu data de 07.12.2022.

Se arată că data de 07.12.2022 a depus la secretariatul unității Raportul privind solicitarea de acordare a compensației lunare pentru chirie, cuvenite cadrelor militare, în vederea achitării ratei/unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar destinat achiziției unei locuințe, în conformitate cu prevederile H.G. 1867/2005, cu completările și modificările ulterioare.

La raportul înregistrat la sediul unității cu nr.1 din 07.12.2022 au fost atașate documentele prevăzute de H.G. 1867/2005, respectiv: Copie contract de credit ipotecar destinat achiziționării unei locuințe cu plata în rate a locuinței, încheiat împreună cu soția, cu nr..... din; graficul de rambursare de plată a ratelor, din care să rezulte suma și scadența ratelor din data de 17.06.2020; Copie carte de identitate solicitant; Declarație notarială solicitant,; Declarație notarială soție nr.

.....; Adeverință de la locul de muncă al soției, din care rezultă că nu beneficiază de spațiu de locuit asigurat de o autoritate sau instituție publică; Copie extras (încheiere) de carte funciară pentru imobilul achiziționat - intabulare.

Prin documentele depuse, s-a solicitat unității să aprobe acordarea compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei/fracțiunii de rată aferentă creditului ipotecar nr., contractat de la Banca Transilvania SA, în vederea edificării unei construcții cu destinația de locuință.

În urma analizării la nivelul unității a documentelor depuse, comisia a propus neacordarea compensației lunare pentru chirie în baza art. 4¹ din H.G. 1867/2005. Această hotărâre a fost comunicată prin Procesul-verbal nr.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 17 din H.G. 1867/2005, a fost depusă contestație la Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, precizând faptul că motivele pentru care se solicită reanalizarea respingerii acordării compensației lunare pentru chirie sunt următoarele:

Creditul la care face referire contractul nr., încheiat cu Banca Transilvania, este unul ipotecar; Creditul a fost folosit exclusiv pentru edificarea unei construcții cu destinația de locuință, așa cum reiese și din Extrasul de carte funciară a localității; Scopul contractării unui credit ipotecar pentru edificarea unei construcții cu destinația de locuință este considerat același cu cel al contractării unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe, și anume dobândirea unui spațiu de locuit pentru cadrul militar și familia acestuia.

Comisia de soluționare a dispus respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, iar acest lucru a fost comunicat prin Dispoziția Adjunctului Inspectorului General al Jandarmeriei Române nr.

Se menționează faptul că atât hotărârea Inspectoratului de Jandarmi Județean, cât și dispoziția Inspectoratului General al Jandarmeriei Române invocă nerespectarea art. 4¹ din H.G. 1867/2005. În acest articol se precizează următoarele: la lit. b - faptul că solicitantul va prezenta un contract de credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe; la lit. c - faptul că locuința achiziționată prin credit ipotecar/imobiliar sau prin contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate trebuie să fie astfel situată încât să îi permită cadrului militar îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Practic, solicitarea a fost respinsă doar pentru că s-a ales construirea unui imobil și nu cumpărarea unui, deși finalitatea este aceeași în ambele cazuri. Fie că se construiește o casă, fie că se cumpără una, obiectul este același - achiziționarea unui spațiu de locuit pentru cadrul militar și familia acestuia.

În acest sens, se solicită să se aibă în vedere că normele invocate în respingerea cererii au fost adoptate cu scopul de a aduce claritatea și precizia necesare la nivelul unităților militare pentru o conduită legală, coerentă și unitară a comisiilor numite pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie și a comandanților/șefilor unității militare respective. Or, prin excluderea, fără o justificare obiectivă, a cadrelor militare care au contractat un credit pentru construirea unei locuințe și nu pentru cumpărare, de la beneficiul legal constând în compensația unei fracțiuni din ratele contractate, este evident că scopul avut în vedere la adoptarea acestui act normativ nu a fost atins, ajungându-se astfel la o evidentă stare de discriminare față de colegii de serviciu.

Prin întâmpinare pârâta a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare a arătat că, prin raportul personal nr., reclamantul a solicitat acordarea compensației lunare pentru chirie sub forma plății ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar nr., având ca obiect: "Prin prezentul, Banca acordă Împrumutatului un credit ipotecar (...) în vederea construcției imobil casă familială (...) autorizație construcție nr. eliberată de către Primăria"

Comisia constituită la nivelul Inspectoratului de Jandarmi Județean....., unitate cu care reclamantul se află în raporturi de serviciu, a verificat documentația depusă de către acesta, constatând că nu îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de compensația lunară pentru chirie în scopul achitării ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar.

În acest sens, a fost încheiat Procesul-verbal nr., prin care s-a respins solicitarea reclamantului de acordare a compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei/a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar.

Reclamantul a făcut contestație împotriva Procesului-verbal nr., care a fost soluționată prin Dispoziția Adjunctului Inspectorului General al Jandarmeriei Române din, prin care a fost respinsă contestația acestuia, deoarece s-a constatat că reclamantul nu îndeplinește condițiile legale care stau la baza acordării compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar.

Pentru a decide astfel, au fost avute în vedere următoarele prevederi legale: art. 20¹ alin. (1) din Legea 80/1995: „Cadrele militare în activitate numite în prima funcție/mutate în interesul serviciului, detașate și/sau împuternicite într-o altă garnizoană decât cea în care își au domiciliul și care nu dețin locuință proprietate personală în acea garnizoană, nici ei și nici soțiile sau soții acestora, în situația în care nu li se poate asigura spațiu de locuit corespunzător, au dreptul la o compensație lunară pentru chirie de până la 50% din solda lunară”.

Art. 20¹ alin. (2¹) din Legea nr. 80/1995: „Cadrele militare care îndeplinesc condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie potrivit alin. 1 și 2 și care contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau încheie un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe beneficiază de compensația lunară pentru chirie, pe o perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate, respectiv pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate. În această situație, compensația lunară pentru chirie se acordă în cuantumul prevăzut la alin. 1, dar nu poate depăși rata lunară plătită pentru creditul ipotecar/imobiliar sau pentru contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate”.

Art. 20¹ alin. (3) din Legea 80/1995: „Cuantumul concret al compensației prevăzute la alin. 1, 2 și 2A1, precum și condițiile de acordare a acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului apărării naționale”.

Art. 4¹ 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1867/2005: „Cadrul militar aflat în situația prevăzută la art. 20A1 alin. 2¹ din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, care optează pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței, beneficiază de compensația lunară pentru chirie dacă îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 2 lit. a), c) și d) sau art. 3 alin. (1) lit. b), d), c) și f), precum și următoarele condiții:

b) prezintă, în copie, un contract de credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe, încheiat în nume propriu sau împreună cu soția/soțul. Contractul de credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe va fi însoțit de contractul de vânzare-cumpărare a locuinței respective. Nu se acordă compensația lunară pentru chirie în situația în care contractul de vânzare-cumpărare sau contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate este încheiat cu copiii/părinții cadrului militar în activitate ori ai soțului/soției acesteia/acestuia”.

Art. 6 alin. (6) din H.G. nr. 1867/2005: „Cadrele militare în activitate prevăzute la art. 20¹ alin. 2¹ din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, care optează pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței, au obligația să anexeze la raportul prevăzut la alin. (1) următoarele documente: a) declarație pe propria răspundere a solicitantului și a soției/soțului autenticată de notarul public, privitoare la situația locativă a acestora și la obligația acestuia ca, în perioada în care beneficiază de compensația lunară pentru chirie în scopul achitării unei rate sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui contract de credit ipotecar/imobiliar sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate, locuința achiziționată să nu fie închiriată sau să nu capete altă destinație. Declarația soției/soțului cadrului militar îndreptățit nu se anexează în situații temeinic justificate pe bază de documente prezentate în acest sens; b) copie de pe contractul de credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau copie de pe contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței, încheiat în nume propriu sau împreună cu soția/soțul. Contractul

de credit ipotecar/imobiliar sau contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței va avea anexat, obligatoriu, scadențarul de plată a ratelor sau documentul similar din care să rezulte suma și scadența ratelor; c) copie de pe actul de identitate; d) extras de carte funciară pentru imobilul achiziționat; e) copie de pe alte documente la care se face referire în raport, dacă este cazul”.

În urma analizei documentelor depuse de către reclamant, coroborate cu dispozițiile legale menționate, s-au constatat următoarele: contractul de credit ipotecar nr. din, încheiat de către reclamant, are ca obiect construcția unui imobil, nu achiziția unui imobil; contractul de credit ipotecar nu este însoțit de contractul de vânzare-cumpărare a locuinței achiziționate (cumpărate), fiind construită;

În cuprinsul declarațiilor notariale, reclamantul și soția acestuia menționează că au încheiat un contract de credit ipotecar, credit de construcție imobil și totodată declară că locuința achiziționată nu va fi închiriată și nu va căpăta altă destinație, reieșind o contradicție între cele declarate;

Conform extrasului de carte funciară nr., se întabulează drept de proprietate asupra imobilului dobândit prin construire, nu prin cumpărare.

Pârâtul a solicitat să se constate că reclamantul a contractat un credit ipotecar în vederea construirii locuinței, și nu achiziționării acesteia, singura posibilitate conferită de lege pentru a beneficia de compensare. Reclamantul nu are dreptul la decontarea compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei/a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar, contrar interpretării nefondate a acestuia.

Dispozițiile legale incidente nu extind posibilitatea acordării compensației lunare pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit imobiliar/ipotecar destinat achiziționării unei locuințe în cazul construirii unei locuințe, cum este situația de față.

Astfel, reclamantul solicită instanței să se substituie legiuitorului, în sensul de a-i stabili noi drepturi care nu au fost prevăzute de legiuitor pentru acesta, ceea ce nu poate fi permis, deoarece instanța nu poate stabili și acorda pe cale judiciară drepturi care nu au fost prevăzute de legiuitor pentru situația reclamantului.

De asemenea, reclamantul nu poate invoca discriminarea în raport cu faptul că modul de obținere a unei locuințe, și anume prin construire, nu a fost prevăzut de legea în baza căreia cadrele militare pot beneficia de compensația lunară pentru chirie în scopul achitării ratei/a unei fracțiuni din rata creditului ipotecar (Legea nr. 80/1995), deoarece nu are niciun temei legal.

Prin urmare, cele două comisii care au analizat situația reclamantului au concluzionat în mod corect că acesta nu îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de plata compensației lunare pentru chirie în scopul achitării ratei/a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar.

Cu privire la contractul de credit imobiliar nr. din, având ca obiect: „Prin prezentul, Banca acordă Împrumutatului un credit imobiliar (...) în vederea refinanțării creditului ipotecar acordat de Banca Transilvania S.A. în baza Contractului de Credit Ipotecar Promoția (...)”, apreciază că și acesta are alt obiect, și anume de refinanțare credit, nu de achiziționare imobil, așa cum a fost stabilit de legiuitor, în conformitate cu prevederile mai sus menționate.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Prin notele scrise din data de 23.09.2024, reclamantul a arătat că nu se impune suspendarea cauzei deoarece nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (ICCJ).

Din nota de fundamentare a actului normativ rezultă că scopul principal al reglementării îl constituie necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice și care își răsfrânge beneficiile atât în planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice.

Condițiile de admisibilitate a unei eventuale sesizări întemeiate pe OUG nr. 62/2024, inclusiv aspectele de ordin procedural, trebuie analizate prin raportare la normele generale în materie, cuprinse de art. 519-520 Cod de procedură civilă.

Potrivit jurisprudenței instanței supreme, condițiile de admisibilitate a sesizării în condițiile art. 519 Cpc sunt următoarele: (1) Existența unei cauze aflate în curs de judecată; (2) Completul care

uzează de mecanismul instituit de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă să judece cauza în ultima instanță; (3) Existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu; (4) Soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; (5) Noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită; (6) Chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; (7) Cauza în care se formulează sesizarea să fi început sub imperiul noului Cod de procedură civilă.

Spre deosebire de o sesizare întemeiată pe dispozițiile art. 519 Cod de procedură civilă, sesizarea instanței supreme în condițiile OUG 62/2024 trebuie să îndeplinească următoarele condiții de admisibilitate:

- (1) Existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- (2) Litigiul să fie dintre cele prevăzute la art. 1, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (3) Existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;
- (4) Soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- (5) Chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
- (6) Cauza în care se formulează sesizarea să fi început sub imperiul noului Cod de procedură civilă.

Existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, presupune: dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare, contradictorii sau necorelate cu alte dispoziții legale; dificultatea problemei de drept suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu; problema de drept trebuie să fie susceptibilă de interpretări diferite și controversate; dezlegarea ce poate fi dată prin activarea acestui mecanism trebuie să fie una de principiu, respectiv să ducă la interpretarea în abstracto a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei.

Din această perspectivă, consideră că în prezenta cauză nu se impune sesizarea ICCJ și solicită ca în soluționarea cauzei să se dea eficiență probelor administrate și concluziilor, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată și motivată.

Analiza admisibilității sesizării:

Tribunalul reține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin 1 din OUG nr.62/2024, respectiv de dezlegarea acestei chestiuni de drept depinde în tot soluționarea cauzei de față, iar din verificările efectuate rezultă că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

Totodată, se va constata că nu se impune analizarea condiției cu referire la caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, întrucât prin OUG nr.62/2024 completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice este obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Tribunalul apreciază că pentru rezolvarea problemei de drept în discuție se impune a se avea în vedere finalitatea urmărită prin art. II din Legea nr. 288/2018, prin care a fost completat și art. 20¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, introducându-se alin. (2¹) - (2³), în sensul că militarii care îndeplinesc condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie potrivit alin. (1) și (2) ale textului de lege și care contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau încheie un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe beneficiază de compensația lunară pentru chirie, pe o

perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate, respectiv pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate. În această situație, compensația lunară pentru chirie se acordă în cuantumul prevăzut la alin. 1, dar nu poate depăși rata lunară plătită pentru creditul ipotecar/imobiliar sau pentru contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate.

În raport de cele expuse anterior, în temeiul art.2 alin.1 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 520 alin.1 Cod procedură civilă, va dispune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin.2 Cod procedură civilă se va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept;

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă art.2 alin.1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, vizând următoarea problemă de drept:

Dacă dispozițiile art. 20¹ alin. (2¹), alin. (2²), alin. (2³) alin. (2⁵) și alin.3 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare pot fi interpretate în sensul că dreptul la compensația lunară pentru chirie poate fi recunoscut și cadrelor militare care au încheiat contracte de credit ipotecar în vederea construirii unei locuințe.

În temeiul art. 520 alin.2 Cod procedură civilă, suspendă judecata acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâul Inspectoratul de Jandarmi Județean, cu sediul, având ca obiect obligația de a face, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 24.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Asistent Judiciar

Asistent Judiciar

Grefier

Red. /tehnored. /5 ex./2 com. /25.09.2024

*Se comunică: - reclamantului –
- pârâtului*

Prezenta încheiere se va înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresă, va fi adusă la cunoștința conducerii instanței și se va comunica tribunalelor și curților de apel prin poștă electronică.